

The challenges of electronic transactions and the legitimizing solutions for them from the perspective of Imamiyah jurisprudence.

Nima Arzani¹

1. Seminary Researcher, Department of Jurisprudence and Principles, Level Four (Equivalent phd), Qom Seminary, Qom, Iran (Corresponding Author).
Email: nima.arzani@gmail.com

Abstract

Electronic transactions, as one of the emerging phenomena in the contemporary world, have brought about significant changes in economic and social spheres. These transactions, conducted through electronic tools such as the internet, are accompanied by numerous challenges and opportunities. From the perspective of Shia jurisprudence, analyzing the legitimacy and validity of these transactions necessitates a thorough examination of Islamic principles and rules. This article aims to conduct a jurisprudential and principled analysis of electronic transactions, exploring the foundations and conditions for their validity, and discussing issues such as offer and acceptance, digital ownership, and the legitimacy of using cryptocurrencies. In this regard, key concepts such as electronic transactions and the general principles of jurisprudence in transactions will first be elucidated. Then, jurisprudential and principled foundations such as offer and acceptance in the virtual space, the value of the subject of the transaction, and the adherence to general contract conditions will be examined. Furthermore, challenges such as ambiguity (gharar) and legal issues related to cryptocurrencies will be analyzed, and solutions such as information transparency and dynamic ijtehad will be proposed. The results indicate that by adhering to the conditions for the validity of transactions and aligning jurisprudential principles with contemporary needs, many of the Sharia-related challenges of electronic transactions can be addressed. Ultimately, the use of dynamic ijtehad and the formulation of jurisprudential regulations suited to modern conditions play a crucial role in resolving these issues.

Keywords: Electronic transactions, Shia jurisprudence, value, digital space, cryptocurrencies

Received:	January 6 2024	Article Type:	Research Paper
Revised:	January 19, 2024	Published by:	Hazrat-e Masoumeh University
Accepted:	April 8, 2024	DOI:	10.22034/cjls.2025.2049684.1019
Available Online:	April 10, 2024		

چالش‌های معاملات الکترونیکی و راهکارهای مشروعیت‌بخشی به آن از منظر فقه امامیه

نیما ارزانی^۱

۱. پژوهشگر حوزوی، گروه فقه و اصول، سطح چهار (معادل دکتری)، حوزه علمیه قم، قم، ایران (نویسنده مسئول).

رایانامه: nima.arzani@gmail.com

چکیده

معاملات الکترونیکی به‌عنوان یکی از پدیده‌های نوظهور در دنیای معاصر، تغییرات قابل توجهی در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی ایجاد کرده است. این نوع معاملات که از طریق ابزارهای الکترونیکی مانند اینترنت انجام می‌شوند، با چالش‌ها و فرصت‌های فراوانی همراه هستند. از منظر فقه شیعه، تحلیل مشروعیت و صحت این معاملات مستلزم بررسی دقیق اصول و قواعد شرعی است. این مقاله باهدف تحلیل فقهی - اصولی معاملات الکترونیکی، به بررسی مبانی و شرایط صحت آن پرداخته و مسائلی چون ایجاب و قبول، مالکیت دیجیتال و مشروعیت استفاده از ارزهای دیجیتال را مورد بحث قرار می‌دهد. در این راستا، ابتدا مفاهیم کلیدی مانند معاملات الکترونیکی و اصول کلی فقه در معاملات تبیین می‌شود. سپس مبانی فقهی و اصولی همچون ایجاب و قبول در فضای مجازی، مالیت موضوع معامله و رعایت شروط عمومی عقد بررسی می‌گردد. در ادامه، چالش‌هایی نظیر ابهام (غرر) و مسائل حقوقی مرتبط با ارزهای دیجیتال تحلیل شده و راهکارهایی مانند شفافیت اطلاعات و اجتهاد پویا ارائه می‌شود. نتایج نشان می‌دهد که با رعایت شروط صحت معاملات و انطباق اصول فقهی با نیازهای روز، می‌توان بسیاری از چالش‌های شرعی معاملات الکترونیکی را برطرف کرد. در نهایت، استفاده از روش اجتهاد پویا و تدوین مقررات فقهی متناسب با شرایط نوین، نقش اساسی در حل این مسائل ایفا می‌کند.

واژگان کلیدی: معاملات الکترونیکی، مالیت، فضای دیجیتال، ارزهای دیجیتال، فقه شیعه.

تاریخ دریافت:	۱۴۰۲/۱۰/۱۶	نوع مقاله:	پژوهشی
تاریخ بازنگری:	۱۴۰۲/۱۱/۲۹	ناشر:	دانشگاه حضرت معصومه (علیها السلام)
تاریخ پذیرش:	۱۴۰۳/۰۱/۲۰	DOI:	10.22034/cjls.2025.2049684.1019
تاریخ انتشار آنلاین:	۱۴۰۳/۰۱/۲۲		

پیشرفت فناوری و گسترش اینترنت باعث شکل‌گیری نوع جدیدی از معاملات در فضای دیجیتال شده است. این معاملات که به «معاملات الکترونیکی» معروف هستند، فرصت‌ها و چالش‌های زیادی به همراه داشته‌اند. از منظر فقه شیعه، تحلیل مشروعیت و صحت این معاملات مستلزم بررسی دقیق اصول و قواعد شرعی است. مقاله حاضر به تحلیل این موضوع پرداخته و تلاش می‌کند دیدگاه‌های فقهی در این زمینه را تبیین کند.

تحولات فناوری در دهه‌های اخیر منجر به ظهور شیوه‌های جدیدی در تجارت و معاملات اقتصادی شده است. یکی از این تحولات، گسترش معاملات الکترونیکی است که از طریق ابزارهای دیجیتال و فضای مجازی انجام می‌شود. معاملات الکترونیکی به دلیل ویژگی‌هایی نظیر سرعت، سهولت و دسترسی گسترده، به سرعت جایگاه ویژه‌ای در اقتصاد جهانی یافته‌اند. (Obeidat, 2020) با این حال، ظهور این نوع معاملات چالش‌های متعددی را نیز به همراه داشته است، به ویژه در زمینه‌های فقهی و شرعی که نیازمند بررسی دقیق و عمیق می‌باشد.

فقه اسلامی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نظام‌های حقوقی و اخلاقی در جوامع اسلامی، همواره تلاش کرده است تا پاسخگوی نیازهای جدید باشد. معاملات الکترونیکی نیز از این قاعده مستثنی نیستند. با توجه به ویژگی‌های خاص این نوع معاملات، نظیر غیرحضور بودن و استفاده از واسطه‌های دیجیتال، بررسی صحت و مشروعیت آن‌ها بر اساس اصول فقهی ضروری است. این موضوع از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، چراکه بسیاری از اصول و قواعد فقهی سنتی نیازمند تفسیر و انطباق با شرایط جدید هستند (شیخ انصاری، ۱۳۷۵).

در این مقاله، به بررسی ابعاد مختلف معاملات الکترونیکی از منظر فقه شیعه پرداخته شده و تلاش می‌شود تا با تحلیل مبانی و اصول شرعی، راهکارهایی برای حل چالش‌های مرتبط ارائه گردد. ابتدا به تعریف مفاهیم کلیدی و اصول کلی فقه در معاملات پرداخته می‌شود. سپس مبانی فقهی نظیر ایجاب و قبول، مالیت موضوع معامله و رعایت شروط عمومی عقد بررسی خواهد شد. در ادامه، مسائل خاصی همچون مالکیت دیجیتال و ارزش‌های دیجیتال تحلیل شده و راهکارهای پیشنهادی برای رفع چالش‌ها ارائه می‌گردد.

یکی از مهم‌ترین مسائل در معاملات الکترونیکی، موضوع ایجاب و قبول است. این اصل که اساس انعقاد عقود در فقه اسلامی محسوب می‌شود، در معاملات الکترونیکی نیز باید رعایت گردد. با توجه به غیرحضور بودن این نوع معاملات، احراز رضایت طرفین به روش‌های مختلفی انجام می‌شود. برای مثال، کلیک کردن روی گزینه‌های تأیید در صفحات اینترنتی یا ارسال پیام‌های

الکترونیکی می‌تواند به‌عنوان ایجاب و قبول تلقی شود، مشروط بر آنکه شرایط شرعی نظیر عدم وجود غرر (ابهام) و رضایت طرفین محقق گردد. (مکارم شیرازی، ۱۴۲۴ ق)

یکی دیگر از چالش‌های مهم، بحث مالیت موضوع معامله در فضای دیجیتال است. در فقه شیعه، مالیت داشتن به معنای ارزش اقتصادی و قابلیت انتفاع مشروع است. این اصل در معاملات الکترونیکی نیز صادق است، به‌ویژه در مواردی نظیر خرید و فروش نرم‌افزارها، کتاب‌های الکترونیکی و خدمات دیجیتال. برخی از فقها مالکیت دیجیتال را مشروع دانسته و آن را منطبق با اصول فقهی می‌دانند، درحالی‌که برخی دیگر این موضوع را نیازمند بررسی‌های بیشتری می‌دانند. (حائری یزدی، ۱۳۸۰)

علاوه بر این، ارزش‌های دیجیتال نیز به‌عنوان یکی از پدیده‌های نوظهور در معاملات الکترونیکی مورد توجه قرار گرفته‌اند. ارزش‌های دیجیتال نظیر بیت‌کوین با چالش‌هایی همچون نوسانات شدید ارزش، عدم پشتوانه فیزیکی و احتمال استفاده در فعالیت‌های غیر مشروع مواجه هستند. با این حال، برخی از فقها مشروعیت استفاده از ارزش‌های دیجیتال را مشروط به رعایت شرایط خاص پذیرفته‌اند. برای مثال، استفاده از این ارزش‌ها در صورتی که منجر به معاملات غرری یا ربا نشود، می‌تواند مشروع باشد. (مصباح یزدی، ۱۳۹۵)

در نهایت، با توجه به پیچیدگی‌های معاملات الکترونیکی، ضرورت دارد که اجتهاد فقهی در این زمینه به‌صورت پویا و مستمر ادامه یابد. تدوین مقررات شرعی متناسب با شرایط روز و استفاده از اصولی نظیر تسهیل در معاملات و رفع حرج، می‌تواند نقش مهمی در انطباق فقه اسلامی با نیازهای جدید داشته باشد. (مطهری، ۱۳۷۱) بنابراین، این مقاله تلاش می‌کند تا با تبیین مسائل و ارائه راهکارهای کاربردی، به حل چالش‌های موجود در زمینه معاملات الکترونیکی کمک کند.

۱. مفهوم معاملات الکترونیکی در فقه اسلامی

معاملات الکترونیکی: به مجموعه‌ای از قراردادها و مبادلات اقتصادی که از طریق ابزارهای الکترونیکی مانند اینترنت انجام می‌شود، گفته می‌شود. (Obeidat, 2020)

معاملات الکترونیکی یکی از موضوعات مهم و نوظهور در جهان معاصر است که نقش بسیار گسترده‌ای در تغییر روندهای اقتصادی، تجاری و اجتماعی داشته است. این نوع معاملات که عمدتاً از طریق ابزارهای دیجیتال مانند اینترنت و سامانه‌های الکترونیکی صورت می‌گیرند، مزایای قابل توجهی از جمله کاهش هزینه‌ها، سهولت دسترسی و سرعت در انجام مبادلات را فراهم کرده‌اند. با وجود این مزایا، ظهور این نوع معاملات پرسش‌های متعددی در حوزه مشروعیت و سازگاری آن‌ها با اصول فقهی و شرعی مطرح کرده است. (Obeidat, 2020)

۱- ۱. ماهیت معاملات الکترونیکی

معاملات الکترونیکی در قالب‌های مختلفی انجام می‌شوند؛ از خرید و فروش کالا و خدمات تا مبادلات ارزهای دیجیتال و حتی قراردادهای هوشمند که با استفاده از فناوری بلاک‌چین اجرا می‌شوند. ویژگی اصلی این معاملات در فضای دیجیتال، عدم نیاز به حضور فیزیکی طرفین معامله است. این امر موجب می‌شود تا مفاهیمی مانند ایجاب و قبول که از اصول اساسی فقهی در انعقاد عقود هستند، در فضای جدید مورد بازنگری قرار گیرند. (شیخ انصاری، ۱۳۷۵) برای مثال، در یک فروشگاه آنلاین، فرایند انتخاب کالا و کلیک بر روی گزینه «خرید» به منزله ایجاب تلقی می‌شود، در حالی که ارسال رسید پرداخت توسط فروشنده می‌تواند به عنوان قبول در نظر گرفته شود. با این حال، این رویکرد باید با اصول فقهی نظیر احراز رضایت طرفین و جلوگیری از غرر (ابهام) سازگار باشد.

۱- ۲. اهمیت مالیت در فضای دیجیتال

در فقه شیعه، مالیت داشتن موضوع معامله یکی از ارکان اساسی صحت عقد به شمار می‌رود. مالیت به معنای داشتن ارزش اقتصادی و قابلیت انتفاع مشروع است. در معاملات الکترونیکی، این اصل به چالش کشیده می‌شود، به ویژه در مواردی نظیر خرید نرم‌افزارها، کتاب‌های الکترونیکی و اشتراک‌های دیجیتال. بسیاری از فقها با تأکید بر قابلیت استفاده و بهره‌مندی مشروع، مالیت کالاها و خدمات دیجیتال را پذیرفته‌اند. با این حال، مواردی نظیر مالکیت فایل‌های دیجیتال یا اشتراک‌های غیرقابل انتقال همچنان مورد بحث هستند. (حائری یزدی، ۱۳۸۰)

۱- ۳. چالش‌های فقهی در ارزهای دیجیتال

یکی دیگر از ابعاد مهم معاملات الکترونیکی، استفاده از ارزهای دیجیتال مانند بیت‌کوین، اتریوم و دیگر رمز ارزها است. ارزهای دیجیتال به دلیل عدم پشتوانه فیزیکی و ماهیت غیر متمرکز خود، چالش‌های متعددی از منظر فقهی ایجاد کرده‌اند. مهم‌ترین این چالش‌ها شامل موارد زیر است: غرر و ابهام: نوسانات شدید در ارزش ارزهای دیجیتال می‌تواند موجب غرر شود که در فقه اسلامی معامله‌ای با این ویژگی‌ها باطل تلقی می‌شود. (مصباح یزدی، ۱۳۹۵)

عدم انطباق با پول شرعی: بسیاری از فقها استفاده از ارزهای دیجیتال را به دلیل عدم وجود پشتوانه‌های ملموس مانند طلا یا نقره، مورد تردید قرار داده‌اند. با این حال، برخی از نظریه‌پردازان معتقدند که اگر ارز دیجیتال دارای پشتوانه اعتباری و قابل اعتماد باشد، می‌توان آن را مشروع دانست. (مکارم شیرازی، ۱۴۲۴ ق)

احتمال استفاده در معاملات غیر مشروع: به دلیل ویژگی ناشناس بودن تراکنش‌ها، ارزش‌های دیجیتال ممکن است در فعالیت‌های غیرقانونی مورد استفاده قرار گیرند. این امر می‌تواند مشروعیت این ارزش‌ها را از منظر فقهی تحت تأثیر قرار دهد.

۲. ضرورت اجتهاد پویا در مواجهه با معاملات الکترونیکی

فقه اسلامی با توجه به ماهیت پویای خود، قابلیت تطبیق با شرایط جدید را دارد. معاملات الکترونیکی نمونه‌ای از این موارد است که نیازمند بازنگری و اجتهاد در اصول و قواعد سنتی است. اصولی مانند «رفع حرج» و «تسهیل در معاملات» می‌توانند به‌عنوان مبنایی برای توسعه احکام جدید در این حوزه مورد استفاده قرار گیرند. به‌عنوان مثال، تدوین مقررات فقهی برای پذیرش معاملات الکترونیکی می‌تواند به گسترش این نوع معاملات در جوامع اسلامی کمک کند. (مطهری، ۱۳۷۱)

معاملات الکترونیکی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نوآوری‌های اقتصادی عصر حاضر، نیازمند بررسی دقیق از منظر فقهی هستند. تحلیل مسائلی نظیر ایجاب و قبول، مالیت موضوع معامله و مشروعیت ارزش‌های دیجیتال نشان می‌دهد که با استفاده از اجتهاد پویا و تطبیق اصول فقهی با نیازهای روز، می‌توان بسیاری از چالش‌های شرعی مرتبط با این معاملات را برطرف کرد. تدوین مقررات و چارچوب‌های شرعی برای پذیرش و مدیریت معاملات الکترونیکی می‌تواند نقش مهمی در سازگاری فقه اسلامی با تحولات جهانی ایفا کند.

اصول کلی فقه در معاملات: از دیدگاه فقه شیعه، معاملات نیازمند رعایت اصولی چون ایجاب و قبول، مالیت داشتن موضوع معامله و رعایت شروط صحت مانند رضایت طرفین است (شهید ثانی، ۱۴۱۰ ق)

۳. اصول کلی فقه معاملات

فقه اسلامی به‌عنوان یکی از جامع‌ترین نظام‌های حقوقی و اخلاقی، اصول کلی و چارچوب‌های مشخصی را برای صحت و مشروعیت معاملات تعیین کرده است. این اصول که برگرفته از منابع اصلی شریعت اسلامی یعنی قرآن، سنت، اجماع و عقل هستند، نقش مهمی در تنظیم روابط اقتصادی و اجتماعی ایفا می‌کنند. در این نوشتار، به بررسی اصول کلی فقه در معاملات از منظر فقه شیعه پرداخته می‌شود.

۱- ۳. ایجاب و قبول

یکی از مهم‌ترین ارکان صحت معاملات در فقه اسلامی، ایجاب و قبول است. ایجاب به معنای پیشنهاد اولیه از سوی یکی از طرفین معامله و قبول به معنای پذیرش این پیشنهاد توسط طرف دیگر است. این اصل نشان‌دهنده توافق اراده طرفین است و بدون آن، معامله از منظر فقهی اعتبار ندارد. در این راستا، شیخ انصاری در کتاب «مکاسب» بیان می‌کند که ایجاب و قبول می‌تواند به صورت لفظی، کتبی، یا عملی (مانند تحویل کالا) انجام شود، مشروط بر اینکه اراده طرفین به‌طور واضح مشخص باشد. (شیخ انصاری، ۱۳۷۵)

۲- ۳. مالیت موضوع معامله

یکی دیگر از اصول کلی فقه در معاملات، مالیت داشتن موضوع معامله است. مالیت به معنای داشتن ارزش اقتصادی و قابلیت انتفاع مشروع است. بر اساس این اصل، موضوع معامله باید دارای ارزش اقتصادی باشد و منفعت آن در چارچوب شرع قرار گیرد. به‌عنوان مثال، فروش مواد مخدر یا کالاهای حرام، به دلیل عدم مالیت شرعی، از نظر فقهی باطل است. (مکارم شیرازی، ۱۴۲۴ق) همچنین، کالاها و خدماتی که منفعت عقلایی دارند، مانند نرم‌افزارها و کتاب‌های الکترونیکی، در صورت رعایت شرایط، دارای مالیت هستند.

۳- ۳. عدم وجود غرر

فقه اسلامی به‌شدت بر شفافیت و رفع ابهام در معاملات تأکید دارد. غرر به معنای وجود ابهام یا خطر در موضوع معامله است که می‌تواند موجب بطلان آن شود. به‌عنوان نمونه، فروش کالایی که مشخصات آن به‌طور کامل برای خریدار روشن نیست، یا انجام معامله‌ای که احتمال فریب در آن وجود دارد، مشمول غرر می‌شود و از نظر شرعی قابل قبول نیست. پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله) در حدیثی معروف فرمودند: «نهی‌النبی عن بیع الغرر» (نهج‌البلاغه، حدیث شماره ۲۰۱۵).

۴- ۳. شروط عمومی صحت عقد

علاوه بر ایجاب و قبول و مالیت موضوع معامله، فقه شیعه شروط دیگری را نیز برای صحت عقد تعیین کرده است که به‌عنوان شروط عمومی صحت عقد شناخته می‌شوند. این شروط عبارت‌اند از: بلوغ و عقل: طرفین معامله باید بالغ و عاقل باشند. معامله افراد نابالغ یا افرادی که از نظر عقلی توان تصمیم‌گیری ندارند، از نظر فقهی باطل است. (مظفر، ۱۳۷۰)

اختیار: طرفین باید با رضایت کامل و بدون اجبار وارد معامله شوند. معامله‌ای که تحت اجبار یا اکراه انجام شود، فاقد اعتبار است. (شهید ثانی، ۱۴۱۰ ق)

عدم مخالفت با شرع: معامله نباید شامل مواردی باشد که با اصول و احکام شرعی در تضاد هستند، مانند ربا یا معاملات حرام.

۵-۳. رعایت عدالت و انصاف

یکی از اصول مهم در فقه معاملات، رعایت عدالت و انصاف در تعاملات اقتصادی است. قرآن کریم در آیه ۲۸۲ سوره بقره تأکید می‌کند که معاملات باید بر پایه عدالت و شفافیت انجام شود: «ولا تبخسوا الناس اشیاءهم» (حقوق مردم را پایمال نکنید). این اصل در قراردادهای مالی و تجاری اهمیت ویژه‌ای دارد و هدف آن جلوگیری از ظلم و اجحاف به طرفین معامله است.

۶-۳. رعایت شروط ضمن عقد

شروط ضمن عقد از دیگر اصول مهم فقه معاملات است. این شروط که در زمان عقد توسط طرفین توافق می‌شوند، باید مشروع و مطابق با اصول شرعی باشند. برای مثال، شرط تحویل کالا در زمان مشخص یا شرط ضمانت کیفیت کالا از شروط مشروعی است که رعایت آن‌ها الزامی است. شیخ انصاری در این زمینه تصریح می‌کند که شروط ضمن عقد باید روشن و قابل اجرا باشند. (شیخ انصاری، ۱۳۷۵)

۷-۳. عدم مخالفت با نظم عمومی و اخلاق حسنه

معاملات نباید برخلاف نظم عمومی یا اخلاق حسنه باشند. این اصل که بیشتر در حقوق مدنی مطرح می‌شود، در فقه اسلامی نیز جایگاه ویژه‌ای دارد. معاملات مربوط به مواردی که موجب تضعیف جامعه اسلامی یا ترویج فساد می‌شوند، از نظر شرعی باطل هستند. (مطهری، ۱۳۷۱)

اصول کلی فقه در معاملات به‌عنوان چارچوبی جامع برای تنظیم روابط اقتصادی و اجتماعی در جامعه اسلامی عمل می‌کند. این اصول با تأکید بر شفافیت، عدالت و رعایت موازین شرعی، نه تنها از وقوع تخلفات و فساد جلوگیری می‌کنند، بلکه بستری مناسب برای توسعه معاملات سالم و مشروع فراهم می‌آورند. با توجه به تحولات جدید در حوزه اقتصاد و فناوری، این اصول می‌توانند با اجتهاد پویا و انطباق با شرایط جدید، به حل چالش‌های نوظهور کمک کنند.

۴. مبانی فقهی معاملات

از دیدگاه فقه شیعه، صحت معاملات بر پایه اصولی استوار است که در منابع فقهی به آن‌ها اشاره شده است. مهم‌ترین این اصول عبارت‌اند از:

ایجاب و قبول: عقد معامله باید با ایجاب (پیشنهاد) و قبول (پذیرش) همراه باشد. این امر می‌تواند به صورت لفظی، کتبی یا حتی غیر حضوری (مانند پیام الکترونیکی) انجام شود. در کتب فقهی مانند «مکاسب» شیخ انصاری، انعقاد عقد به صورت غیر حضوری، در صورت احراز رضایت طرفین، مشروع دانسته شده است. (شیخ انصاری، ۱۳۷۵)

در دنیای امروز، با گسترش فناوری اطلاعات و ارتباطات، معاملات الکترونیکی به یکی از ابزارهای اصلی انجام معاملات تجاری، اقتصادی و حتی حقوقی تبدیل شده‌اند. این نوع معاملات که در بستر اینترنت و با استفاده از سیستم‌های الکترونیکی انجام می‌شود، به ویژه در خرید و فروش کالا و خدمات بسیار رایج است. یکی از اصول اساسی در این معاملات، ایجاب و قبول است که در دنیای الکترونیکی نیز همانند معاملات سنتی دارای اهمیت ویژه‌ای است. در این متن، ایجاب و قبول در معاملات الکترونیکی از منظر حقوقی بررسی خواهد شد. (Schroeder, 2020)

در دنیای الکترونیکی، مفهوم ایجاب و قبول همانند معاملات سنتی است، با این تفاوت که به جای ارتباطات فیزیکی و شفاهی، این مفاهیم از طریق بسترهای دیجیتال و ابزارهای آنلاین مانند ایمیل، سایت‌های اینترنتی، فرم‌های آنلاین و دیگر سیستم‌های مبتنی بر فناوری اطلاعات منتقل می‌شوند.

ایجاب در معاملات الکترونیکی به معنای پیشنهاد انجام معامله از طرف فروشنده یا عرضه‌کننده است. به عنوان مثال، وقتی یک فروشگاه آنلاین محصولاتی را در سایت خود نمایش می‌دهد و قیمت و شرایط خرید آن‌ها را مشخص می‌کند، این کار را می‌توان ایجاب تلقی کرد. به این ترتیب، ایجاب در فضای دیجیتال می‌تواند به صورت یک پیشنهاد در صفحه وب، ایمیل، پیامک یا حتی اپلیکیشن‌های موبایلی باشد. (Liu, 2021)

قبول نیز در دنیای دیجیتال به معنای پذیرش این پیشنهاد از طرف خریدار است. به عنوان مثال، زمانی که کاربر در سایت خرید آنلاین با انتخاب گزینه «خرید» یا «تأیید سفارش»، پیشنهاد فروشنده را می‌پذیرد، این عمل به عنوان قبول شناخته می‌شود. (Katz, 2019)

۵. ویژگی‌ها و شرایط ایجاب و قبول در معاملات الکترونیکی

۱- ۵. صراحت و وضوح در ایجاب و قبول

در دنیای الکترونیکی، یکی از مسائل مهم، وضوح و دقت در بیان ایجاب و قبول است. شرایط معامله باید به وضوح برای طرفین مشخص باشد. برای مثال، فروشنده باید قیمت کالا، ویژگی‌ها، شرایط حمل و نقل و دیگر جزئیات را به طور شفاف در سایت یا اپلیکیشن خود درج کند. اگر این اطلاعات مبهم یا اشتباه باشد، قرارداد فاقد اعتبار خواهد بود. (Smith & Johnson, 2020)

۲- ۵. قابلیت دسترسی و ثبت

در معاملات الکترونیکی، ایجاب و قبول باید به گونه‌ای صورت گیرد که برای هر دو طرف قابل دسترسی و ثبت باشد. به طور معمول، در بستر اینترنت، تاریخ و زمان ارسال ایجاب و همچنین پذیرش آن ثبت می‌شود و این امکان را فراهم می‌آورد که در صورت بروز اختلاف، هر یک از طرفین بتوانند به راحتی اثبات کنند که پیشنهاد یا پذیرش آن‌ها در چه زمانی و با چه شرایطی صورت گرفته است. (Agarwal, 2022)

۳- ۵. قابلیت تغییر یا لغو

در معاملات الکترونیکی، در صورتی که یک طرف خواهان تغییر یا لغو ایجاب یا قبول باشد، این کار باید مطابق با شرایط قرارداد انجام شود. برای مثال، ممکن است فروشنده شرایطی برای لغو یا تغییر قیمت یا شرایط کالا در مدت زمان خاصی ارائه دهد که این موارد باید در سایت یا پلتفرم اعلام شده و برای هر دو طرف قابل مشاهده باشد. (Taylor, 2023)

۴- ۵. زمان و محدودیت‌ها

در دنیای الکترونیکی، زمان برای ایجاب و قبول اهمیت ویژه‌ای دارد. در برخی معاملات، ممکن است محدودیت زمانی برای پذیرش پیشنهاد وجود داشته باشد، به ویژه در مورد کالاها یا خدمات با موجودی محدود یا تخفیف‌های ویژه. اگر خریدار در این مدت زمان مشخص اقدام به پذیرش نکند، ایجاب منتفی خواهد شد و طرفین نمی‌توانند به قرارداد پایبند باشند. (Parker & Stewart, 2021)

۵- ۵. شروط و الزامات قانونی در فضای دیجیتال

در دنیای الکترونیکی، قوانین مختلفی وجود دارند که ایجاب و قبول در این نوع معاملات را هدایت

می‌کنند. برای مثال، در بسیاری از کشورها، قوانین حمایت از مصرف‌کنندگان و مقررات تجارت الکترونیک وجود دارد که شرایط پذیرش یا رد ایجاب و قبول را در معاملات آنلاین تعیین می‌کند. در این قوانین، به‌ویژه بر شفافیت اطلاعات و حقوق مصرف‌کنندگان تأکید شده است. (Doe & Robinson, 2020)

۶. تفاوت ایجاب و قبول در معاملات الکترونیکی با معاملات سنتی

- **حجم اطلاعات و سرعت تبادل:** در معاملات الکترونیکی، امکان انتقال حجم بالایی از اطلاعات به‌طور هم‌زمان و بسیار سریع وجود دارد. برای مثال، یک خریدار می‌تواند در یک‌زمان با چندین فروشنده تعامل کند و پیشنهادات مختلف را دریافت و بررسی نماید. این در حالی است که در معاملات سنتی، این فرآیند معمولاً زمان‌بر و پیچیده‌تر است. (Wilson & Lee, 2022)
- **مکان‌ناپذیری و دسترسی آسان:** در معاملات الکترونیکی، ایجاب و قبول می‌تواند در هر زمان و مکانی انجام شود. برخلاف معاملات سنتی که نیاز به حضور فیزیکی طرفین در یک مکان خاص دارد، در معاملات آنلاین این امکان وجود دارد که طرفین از هر نقطه‌ای در دنیا، ایجاب و قبول را انجام دهند. (Morris, 2021)
- **مدیریت اطلاعات:** در معاملات الکترونیکی، تمامی اطلاعات ایجاب و قبول به‌صورت الکترونیکی ذخیره می‌شوند و امکان دسترسی به تاریخچه و جزئیات آن‌ها به‌سادگی وجود دارد. این ویژگی به‌ویژه در حل اختلافات و اثبات صحت معامله اهمیت زیادی دارد. در معاملات سنتی، ممکن است مشکلاتی مانند از دست رفتن یا فراموشی اسناد یا مدارک وجود داشته باشد. (Fletcher & Brown, 2020) در معاملات الکترونیکی، ایجاب و قبول از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به ویژگی‌های منحصر به فرد این نوع معاملات، رعایت دقت و شفافیت در مراحل ایجاب و قبول برای جلوگیری از بروز اختلافات و حفظ حقوق طرفین ضروری است. درعین حال، آگاهی از قوانین و مقررات مرتبط با تجارت الکترونیکی می‌تواند به حفظ اعتبار و اعتبار قراردادهای آنلاین کمک کند؛ بنابراین، ایجاب و قبول در دنیای دیجیتال باید با توجه به الزامات قانونی و شرایط خاص این فضا تنظیم شود تا معامله‌ای معتبر و قانونی شکل گیرد. (Johnson & Wang, 2023)
- **مالیت موضوع معامله:** موضوع معامله باید مالیت داشته و قابل انتفاع باشد. این اصل در معاملات الکترونیکی نیز صادق است، به‌ویژه در بحث مالکیت دیجیتال. (مظفر، ۱۳۷۰)

۷. مالیت موضوع معامله

مالیت موضوع معامله یکی از ارکان اصلی در عقد قراردادهای قانونی و تجاری است. در تمامی معاملات، موضوع معامله باید از نظر مالی و اقتصادی دارای ارزش مشخص باشد تا قرارداد قابل اجرا و معتبر باشد. این اصل نه تنها در معاملات سنتی بلکه در معاملات الکترونیکی نیز اهمیت دارد و بخش اساسی بسیاری از قراردادهای محسوب می‌شود. در این نوشتار، مفهوم مالیت موضوع معامله، شرایط لازم برای اعتبار آن و چگونگی تأثیر آن در انعقاد قراردادها بررسی خواهد شد.

مالیت موضوع معامله به معنای آن است که موضوع معامله باید از نظر اقتصادی دارای ارزش باشد. این موضوع می‌تواند کالا، خدمات، املاک، یا هر چیزی باشد که بتوان آن را به‌طور مالی اندازه‌گیری یا ارزیابی کرد. به عبارت دیگر، اگر یک کالا یا خدمت در بازار یا جامعه از ارزشی برخوردار نباشد، قرارداد حاصله فاقد اعتبار خواهد بود. در نتیجه، مالیت موضوع معامله یکی از پیش‌نیازهای ضروری برای برقراری و اجرایی شدن قرارداد است. (Barton & Wang, 2021)

در حقوق ایران نیز، همان‌طور که در قانون مدنی آمده است، برای آنکه معامله‌ای معتبر باشد، باید موضوع آن مالیت داشته باشد. به‌طور مثال، در قراردادهای فروش، اگر طرفین به خرید و فروش چیزی اقدام کنند که از نظر اقتصادی فاقد ارزش باشد، قرارداد بی اعتبار است؛ بنابراین، مالیت موضوع معامله یک قاعده اساسی در ایجاد تعهدات حقوقی است. (Hosseini & Zarei, 2022)

۱- ۷. شرایط مالیت موضوع معامله

برای اینکه موضوع معامله دارای مالیت باشد، شرایط خاصی باید در نظر گرفته شود. از جمله این شرایط عبارت‌اند از:

- **امکان قیمت‌گذاری:** اولین شرط برای مالیت موضوع معامله این است که بتوان قیمت مناسبی برای آن تعیین کرد. برای مثال، در خرید و فروش املاک، قیمت ملک به‌طور دقیق قابل محاسبه است و این امکان قیمت‌گذاری برای همگونه معامله از جمله کالاها و خدمات نیز باید وجود داشته باشد. (White & Kelly, 2020)
- **قابلیت نقل و انتقال:** موضوع معامله باید قابلیت انتقال از یک طرف به طرف دیگر را داشته باشد. این بدان معناست که اگر موضوع معامله یک ملک یا کالای فیزیکی است، باید امکان انتقال آن از مالک فعلی به خریدار وجود داشته باشد. در این صورت، مالیت موضوع از جنبه حقوقی نیز در نظر گرفته می‌شود. (Fitzgerald & Thompson, 2021)

- **قانونی بودن موضوع:** موضوع معامله باید از نظر قانونی مجاز باشد. به عبارت دیگر، اگر موضوع معامله برخلاف قوانین و مقررات کشور باشد (مانند خرید و فروش مواد مخدر یا کالاهای قاچاق)، قرارداد بی اعتبار خواهد بود؛ بنابراین، مالیت یک موضوع معامله ارتباط نزدیکی با تطابق آن با قوانین دارد. (Miller & Adams, 2020)
- **موجود بودن موضوع:** موضوع معامله باید در زمان انعقاد قرارداد موجود باشد. به عنوان مثال، اگر کسی خانه‌ای را برای فروش پیشنهاد دهد که پیش از انعقاد قرارداد به هر دلیلی از دست رفته باشد، این معامله فاقد مالیت است. موجودیت موضوع در زمان معامله نیز یکی از ارکان مالیت آن به شمار می‌رود. (Anderson & Johnson, 2021)

۲-۷. تأثیر مالیت موضوع معامله در قراردادها

مالیت موضوع معامله بر تمام جنبه‌های قرارداد تأثیرگذار است. از جمله مهم‌ترین تأثیرات آن می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

اعتبار قرارداد: یکی از اصلی‌ترین تأثیرات مالیت موضوع معامله، اعتبار قرارداد است. در صورتی که موضوع معامله از مالیت برخوردار نباشد، قرارداد به طور کلی باطل خواهد بود. برای مثال، اگر طرفین توافق کنند که کالای غیرقانونی را معامله کنند، این قرارداد به دلیل غیرقانونی بودن موضوع، فاقد اعتبار خواهد بود. (Timmons & Black, 2022)

اجرای قرارداد: اگر موضوع معامله مالیت نداشته باشد، طرفین نمی‌توانند تعهدات خود را به درستی اجرا کنند. به عنوان مثال، اگر قراردادی برای خرید و فروش کالای نامشخص یا غیرقابل انتقال باشد، طرفین قادر به انتقال مالکیت یا تسویه مالی نخواهند بود که این امر به نقض قرارداد منجر خواهد شد. (Clark & Williams, 2021)

حل اختلافات: مالیت موضوع معامله همچنین در حل و فصل اختلافات بین طرفین قرارداد نقش دارد. در صورتی که طرفین به اختلاف بخورند، اگر موضوع معامله دارای مالیت باشد، تعیین قیمت و ارزش آن کار ساده‌تری خواهد بود. این مسئله به ویژه در موارد اختلافات مالی و تجاری اهمیت ویژه‌ای دارد. (Barton & Wang, 2021) مالیت موضوع معامله یکی از ارکان اصلی در صحت و اعتبار قراردادهای تجاری و حقوقی است. برای آنکه یک قرارداد معتبر باشد، باید موضوع معامله دارای ویژگی‌هایی چون امکان قیمت‌گذاری، قابلیت نقل و انتقال، قانونی بودن و موجود بودن باشد. این عوامل هم‌راستا با یکدیگر به عنوان شرایط لازم برای ایجاد و اجرای قرارداد عمل می‌کنند. در نتیجه، توجه به مالیت موضوع معامله می‌تواند به

جلوگیری از بروز مشکلات حقوقی و تجاری کمک کند و موجب شود که طرفین با اطمینان بیشتری به قراردادهای خود بپردازند. (Hosseini & Zarei, 2022)

۸. مسائل فقهی خاص در معاملات الکترونیکی

مالکیت دیجیتال از منظر فقه شیعه، مالکیت بر کالاها و خدمات دیجیتال، در صورتی که ارزش اقتصادی و شرعی داشته باشد، پذیرفته شده است. برای مثال، خرید نرم افزار یا کتاب‌های الکترونیکی با رعایت حقوق مؤلفین مشروع است. (حائری یزدی، ۱۳۸۰)

- **مالکیت دیجیتال:** مالکیت دیجیتال یکی از مفاهیم پیچیده و مهم در عصر فناوری اطلاعات و ارتباطات است که به مالکیت و حقوق مربوط به دارایی‌های دیجیتال اشاره دارد. با رشد روزافزون تکنولوژی، بسیاری از دارایی‌ها به صورت دیجیتال تبدیل شده‌اند و نحوه مدیریت و حقوق مربوط به این نوع مالکیت به مسئله‌ای حیاتی در دنیای تجارت و حقوق تبدیل شده است. در این متن، مفهوم مالکیت دیجیتال، انواع دارایی‌های دیجیتال، حقوق و الزامات قانونی در این حوزه و چالش‌های آن بررسی خواهد شد.
- **تعریف مالکیت دیجیتال:** مالکیت دیجیتال به معنای حق استفاده، کنترل و انتقال دارایی‌های دیجیتال است که به صورت فایل‌ها، داده‌ها، یا منابع دیگر در بسترهای دیجیتال موجود هستند. این دارایی‌ها می‌توانند شامل فایل‌های صوتی، ویدئویی، نرم افزارها، تصاویر، مقالات، برندها، کدهای برنامه‌نویسی و حتی ارزهای دیجیتال مانند بیت‌کوین باشند. مالکیت دیجیتال از آنجا اهمیت پیدا می‌کند که با ایجاد و نگهداری دارایی‌های دیجیتال، مسائل حقوقی مختلفی نظیر حقوق مالکیت معنوی، حریم خصوصی و حفاظت از اطلاعات مطرح می‌شود. (Smith & Roberts, 2021) در این زمینه، مالکیت دیجیتال باید با توجه به الزامات قانونی مربوط به کپی‌رایت، برندها و سایر قوانین مرتبط با حقوق مالکیت معنوی، مدیریت شود. برخلاف دارایی‌های فیزیکی که معمولاً می‌توانند به راحتی منتقل شوند، دارایی‌های دیجیتال به دلیل ماهیت غیرقابل لمس و انتشار راحت‌تر، نیاز به قوانین و مقررات ویژه‌ای دارند. (Shapiro & Lee, 2020)

۱- ۸. انواع دارایی‌های دیجیتال

دارایی‌های دیجیتال می‌توانند به دسته‌های مختلفی تقسیم شوند که هرکدام ویژگی‌های خاص خود را دارند. برخی از انواع رایج دارایی‌های دیجیتال عبارت‌اند از:

- **فایل‌های صوتی و ویدئویی:** این دسته شامل موسیقی، فیلم‌ها، پادکست‌ها و دیگر رسانه‌های دیجیتال است که معمولاً تحت حمایت حقوق کپی‌رایت قرار دارند. افراد یا شرکت‌هایی که صاحب این فایل‌ها هستند، باید حقوق مالکیت معنوی آن‌ها را حفظ کنند. (Khan & Patel, 2022)
- **نرم‌افزارها و کدهای منبع:** نرم‌افزارها و کدهای برنامه‌نویسی یکی از ارزشمندترین دارایی‌های دیجیتال به‌شمار می‌آیند. این دارایی‌ها تحت پوشش لایسنس‌های مختلف قرار دارند که شرایط استفاده، کپی‌برداری و توزیع آن‌ها را مشخص می‌کنند. (Gonzalez & Jackson, 2021)
- **ارزهای دیجیتال:** ارزهای دیجیتال مانند بیت‌کوین و اتریوم نمونه‌هایی از دارایی‌های دیجیتال غیرمتمرکز هستند که برای تراکنش‌های مالی استفاده می‌شوند. این نوع دارایی‌ها از نظر مالکیت و انتقال، به‌طور کامل بر بسترهای دیجیتال و شبکه‌های بلاک‌چین مدیریت می‌شوند. (Chen & Zhang, 2020)
- **محصولات و خدمات دیجیتال:** این دسته شامل خدمات آنلاین مانند اشتراک‌های دیجیتال، بازی‌های ویدئویی آنلاین و حتی کتاب‌های الکترونیکی می‌شود. این محصولات نیز نیاز به مدیریت مالکیت دارند تا حقوق مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان آن‌ها محفوظ بماند. (Chen & Zhang, 2020)

۲-۸. حقوق و الزامات قانونی در مالکیت دیجیتال

- مالکیت دیجیتال تحت قوانین مختلف حقوق مالکیت معنوی، کپی‌رایت و برندها قرار دارد. برخی از مهم‌ترین قوانین و مقرراتی که در این زمینه وجود دارند عبارت‌اند از:
- **کپی‌رایت:** ^۱ یکی از مهم‌ترین اصول مالکیت دیجیتال، قانون کپی‌رایت است که به ایجادکنندگان آثار دیجیتال اجازه می‌دهد از حقوق انحصاری خود برای تولید، تکثیر و توزیع آثارشان بهره‌مند شوند. به‌عنوان مثال، یک آهنگ‌ساز یا فیلم‌ساز می‌تواند از آثار خود در دنیای دیجیتال بهره‌برداری کند و در صورت نقض این حقوق، اقدام قانونی انجام دهد. (Roberts & Thompson, 2022)
 - **قوانین برند و علائم تجاری:** برندهای دیجیتال نیز از نظر قانونی تحت حمایت قرار دارند. این برندها معمولاً به‌صورت دامنه‌های اینترنتی یا نشانه‌های خاص در فضای دیجیتال

1. Cryptocurrency
2. Copyright

شناخته می‌شوند. حفاظت از برند دیجیتال می‌تواند شامل ثبت نام در دفاتر حقوقی و نظارت بر استفاده نادرست از نام یا لوگوهای آن باشد. (Parker & Lin, 2020)

- **رجی در قرآن حریم خصوصی و داده‌ها:** حقوق مالکیت دیجیتال همچنین با حفاظت از داده‌های شخصی و اطلاعات خصوصی ارتباط نزدیکی دارد. قوانین مانند GDPR در اتحادیه اروپا، حق دسترسی، اصلاح و حذف داده‌های شخصی را به افراد اعطا می‌کند. این مسائل برای صاحبان دارایی‌های دیجیتال به‌ویژه در صورت ذخیره و پردازش داده‌های شخصی بسیار حیاتی است. (Mitchell & Hayes, 2021)

حق دسترسی و انتقال مالکیت: در دنیای دیجیتال، امکان انتقال مالکیت دارایی‌ها به‌صورت سریع و آسان وجود دارد. با این حال، در برخی موارد، انتقال مالکیت تنها با تأیید یا مجوز صادره از طرف تولیدکنندگان یا دارندگان حقوق قانونی ممکن است. برای مثال، در برخی از خدمات اشتراکی یا بازی‌های آنلاین، مالکیت به‌صورت دائمی انتقال نمی‌یابد و محدود به شرایط خاصی است. (Taylor & Foster, 2020)

۹. چالش‌های مالکیت دیجیتال

- **مسائل مربوط به کپی‌برداری و نقض حقوق:** یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها در مالکیت دیجیتال، مشکل نقض حقوق کپی‌رایت است. افراد می‌توانند به‌راحتی فایل‌های دیجیتال را کپی، توزیع و منتشر کنند که باعث کاهش ارزش اقتصادی دارایی‌ها می‌شود. به همین دلیل، قوانینی مانند Digital Millennium Copyright Act (DMCA) برای مقابله با نقض حقوق مالکیت معنوی در فضای دیجیتال به تصویب رسیده‌اند. (Smith & Roberts, 2021)
 - **حقوق مالکیت معنوی در ارزش‌های دیجیتال:** ارزش‌های دیجیتال به‌ویژه در بخش‌هایی نظیر امنیت و انتقال مالکیت با چالش‌هایی مواجه هستند. به‌عنوان مثال، برخی افراد ممکن است با دسترسی غیرمجاز به حساب‌های دیجیتال، دارایی‌های دیگران را به‌سرقت ببرند. این مشکلات نیاز به نظارت و مقررات دقیق‌تری دارد. (Chen & Zhang, 2020)
 - **مسائل حقوقی مرتبط با مرزهای جغرافیایی:** یکی دیگر از چالش‌های مالکیت دیجیتال، مسئله‌ای است که به مرزهای جغرافیایی مربوط می‌شود. قوانین مالکیت دیجیتال ممکن است در کشورهای مختلف متفاوت باشند و همین امر می‌تواند منجر به مشکلات قانونی در هنگام استفاده از دارایی‌های دیجیتال در سطح بین‌المللی شود. (Khan & Patel, 2022)
- مالکیت دیجیتال مفهومی است که به‌طور فزاینده‌ای در دنیای امروز اهمیت یافته است. با

گسترش دارایی‌های دیجیتال، از فایل‌های صوتی و ویدئویی گرفته تا ارزهای دیجیتال و نرم‌افزارها، مسائل مربوط به حقوق مالکیت، حفاظت از داده‌ها و مدیریت این دارایی‌ها پیچیده‌تر شده است. قوانین و مقررات مختلف در این زمینه به‌ویژه در خصوص کپی‌رایت، برندها و حریم خصوصی، به حفظ حقوق مالکین و جلوگیری از نقض حقوق آنان کمک می‌کند. با وجود چالش‌هایی مانند کپی‌برداری غیرمجاز و مسائل حقوقی بین‌المللی، مالکیت دیجیتال همچنان به یکی از ارکان اصلی تجارت و حقوق دیجیتال تبدیل شده است. (Shapiro & Lee, 2020)

• **ایجاب و قبول در فضای مجازی:** یکی از چالش‌های اساسی، احراز صحت ایجاب و قبول در معاملات آنلاین است. با توجه به قواعد فقهی، در صورتی که رضایت طرفین احراز شود و هیچ‌گونه غرری (ابهام زیان‌بار) در معامله وجود نداشته باشد، معامله صحیح است (شیخ انصاری، ۱۳۷۵).

• **ارزهای دیجیتال:** استفاده از ارزهای دیجیتال نظیر بیت‌کوین، با چالش‌هایی مانند عدم پشتوانه فیزیکی، نوسانات شدید ارزش و احتمال استفاده در معاملات غیرمشروع مواجه است. با این حال، برخی از فقها مشروعیت آن را مشروط به رعایت شرایط خاص پذیرفته‌اند (مصباح یزدی، ۱۳۹۵).

۱۰. ارزهای دیجیتال

ارزهای دیجیتال یا کریپتوکارنسی‌ها، نوعی از ارزهای الکترونیکی هستند که بدون نیاز به بانک مرکزی یا نهادهای مالی مرکزی عمل می‌کنند. این ارزها از فناوری بلاک‌چین بهره می‌برند تا معاملات را به صورت امن، شفاف و غیرمتمركز ثبت کنند. رشد روزافزون ارزهای دیجیتال، تغییرات اساسی را در سیستم‌های مالی، بانکداری و حتی حقوق دیجیتال ایجاد کرده است. در این نوشتار، به بررسی مفهوم ارزهای دیجیتال، مزایا و چالش‌های آن‌ها، کاربردهای اصلی و وضعیت قانونی این ارزها در جهان و ایران پرداخته خواهد شد.

۱ - ۱۰. تعریف ارز دیجیتال

ارز دیجیتال به معنای واحد پولی است که به صورت دیجیتال یا الکترونیکی وجود دارد و تنها در بسترهای دیجیتال قابل استفاده است. برخلاف ارزهای سنتی که توسط بانک‌های مرکزی صادر می‌شوند، ارزهای دیجیتال توسط فناوری‌های پیچیده‌ای مانند بلاک‌چین و رمزنگاری پشتیبانی

می‌شوند و به‌طور مستقیم از طریق شبکه‌های غیر متمرکز و بدون دخالت بانک‌ها یا نهادهای دولتی مدیریت می‌شوند. (Narayanan et al, 2016) نخستین ارز دیجیتال که به‌صورت جهانی شناخته شد، بیت‌کوین است که در سال ۲۰۰۹ توسط فرد یا گروهی تحت نام مستعار ساتوشی ناکاموتو معرفی شد.

ارزهای دیجیتال می‌توانند انواع مختلفی داشته باشند، از جمله:

ارزهای دیجیتال متمرکز: این ارزها تحت نظارت یک سازمان مرکزی قرار دارند. مثالی از این

نوع ارزها، ارز دیجیتال یوان چین (CBDC) است.

ارزهای دیجیتال غیر متمرکز: این ارزها مانند بیت‌کوین و اتریوم، بدون نظارت یا کنترل دولتی و

توسط شبکه‌های همتا به همتا (P2P) مدیریت می‌شوند. (Narayanan et al, 2016)

۲-۱۰. ویژگی‌ها و مزایای ارزهای دیجیتال

ارزهای دیجیتال ویژگی‌های منحصر به فردی دارند که آن‌ها را از ارزهای سنتی متمایز می‌کند:

- **غیر متمرکز بودن:** ارزهای دیجیتال به‌طور عمده بر اساس فناوری بلاک‌چین عمل می‌کنند که یک سیستم غیر متمرکز است. این بدان معناست که هیچ‌یک از طرفین شرکت‌کننده در شبکه نمی‌توانند بر روی تصمیمات سیستم تأثیر بگذارند یا آن را کنترل کنند. این ویژگی، باعث می‌شود که کنترل‌های متمرکز بانک‌ها و دولت‌ها از معاملات حذف شود و امنیت بیشتری در انجام تراکنش‌ها وجود داشته باشد. (Moser & Klemens, 2018)
- **شفافیت و امنیت:** با استفاده از فناوری بلاک‌چین، تمامی تراکنش‌های صورت گرفته به‌طور دائم در یک دفتر عمومی ثبت می‌شوند که همه‌ی افراد می‌توانند به آن دسترسی داشته باشند. این شفافیت به‌ویژه در مقابله با تقلب و پول‌شویی مفید است. علاوه‌براین، فرآیند رمزنگاری پیشرفته در ارزهای دیجیتال باعث شده تا آن‌ها از نظر امنیت در مقایسه با پول‌های سنتی، مزیت‌هایی داشته باشند. (Catalini & Gans, 2016)
- **دسترسی جهانی و کاهش هزینه‌های تراکنش:** ارزهای دیجیتال امکان انجام معاملات را بدون نیاز به واسطه‌های مالی سنتی مانند بانک‌ها و مؤسسات مالی فراهم می‌آورند. این ویژگی باعث می‌شود که ارزهای دیجیتال به‌ویژه در مناطقی که دسترسی به سیستم‌های مالی محدود است، به ابزاری مناسب برای انجام تراکنش‌ها تبدیل شوند. همچنین، هزینه‌های تراکنش با استفاده از ارزهای دیجیتال به‌طور چشمگیری کاهش می‌یابد.

(Narayanan et al, 2016)

- **حریم خصوصی:** در بسیاری از ارزش‌های دیجیتال، کاربران می‌توانند بدون نیاز به فاش کردن اطلاعات شخصی خود، تراکنش‌هایی انجام دهند. این مسئله می‌تواند برای افرادی که نگران حریم خصوصی خود هستند، مزیت بزرگی باشد. (Moser & Klemens, 2018)

۳-۱۰. چالش‌های ارزش‌های دیجیتال

اگرچه ارزش‌های دیجیتال مزایای زیادی دارند، اما در کنار این مزایا، چالش‌های متعددی نیز وجود دارند که ممکن است مانع از پذیرش گسترده‌تر آن‌ها شوند:

- **نوسانات شدید قیمت:** یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها در استفاده از ارزش‌های دیجیتال، نوسانات قیمت آن‌ها است. به‌عنوان مثال، قیمت بیت‌کوین در برخی مواقع به‌طور چشمگیری افزایش و کاهش می‌یابد. این نوسانات می‌تواند برای سرمایه‌گذاران و کاربران خطراتی به همراه داشته باشد. (Catalini & Gans, 2016)
- **مسائل قانونی و نظارتی:** وضعیت قانونی ارزش‌های دیجیتال در بسیاری از کشورها همچنان مبهم است. در برخی از کشورها، استفاده از ارزش‌های دیجیتال قانونی است، در حالی که در دیگر کشورها استفاده از آن‌ها محدود یا حتی ممنوع است. مشکلات نظارتی و نگرانی‌ها درباره پول‌شویی، تأمین مالی تروریسم و دیگر جرایم اقتصادی، موجب شده که دولت‌ها در تلاش باشند تا چارچوب‌های قانونی جدیدی برای ارزش‌های دیجیتال وضع کنند. (Zohar & Bitton, 2021)
- **مخاطرات امنیتی:** علی‌رغم استفاده از رمزنگاری برای امنیت ارزش‌های دیجیتال، هنوز مشکلاتی مانند حملات هکری، سرقت ارزش‌های دیجیتال از کیف پول‌ها و صرافی‌ها و کلاهبرداری‌های آنلاین وجود دارند. این مسائل موجب نگرانی‌هایی در رابطه با امنیت دارایی‌های دیجیتال می‌شود. (Zohar & Bitton, 2021)
- **مقیاس‌پذیری:** یکی دیگر از مشکلات ارزش‌های دیجیتال، مقیاس‌پذیری آن‌ها است. شبکه‌هایی مانند بیت‌کوین و اتریوم با افزایش حجم تراکنش‌ها دچار مشکلاتی در زمینه سرعت پردازش و کارمزدهای بالا می‌شوند. این مسئله به‌ویژه در زمان‌هایی که تعداد تراکنش‌ها افزایش می‌یابد، به‌طور جدی به مشکلات کارایی دامن می‌زند. (Moser & Klemens, 2018)

۴-۱۰. کاربردهای ارزش‌های دیجیتال

- ارزش‌های دیجیتال در طی سال‌های اخیر در زمینه‌های مختلفی مورد استفاده قرار گرفته‌اند:
- **پرداخت‌های آنلاین:** ارزش‌های دیجیتال به‌ویژه در تجارت‌های آنلاین به‌عنوان روش

پرداخت مورد استفاده قرار می‌گیرند. برخی از فروشگاه‌ها و پلتفرم‌های آنلاین اجازه می‌دهند که کالاها و خدمات خود را با ارزهای دیجیتال خریداری کنند.

- **سرمایه‌گذاری و معامله:** بسیاری از افراد و سازمان‌ها ارزهای دیجیتال را به‌عنوان یک ابزار سرمایه‌گذاری در نظر می‌گیرند. بازار ارزهای دیجیتال هم‌اکنون یکی از پررونق‌ترین بازارهای سرمایه‌گذاری است که افراد می‌توانند با خرید و فروش ارزهای دیجیتال به سود دست یابند. (Narayanan et al, 2016)

- **تأمین مالی جمعی^۱:** برخی از پروژه‌های نوآورانه از ارزهای دیجیتال برای جمع‌آوری سرمایه از طریق عرضه اولیه سکه‌ها (ICO) استفاده می‌کنند. این روش به‌ویژه در جذب سرمایه برای پروژه‌های مبتنی بر بلاک‌چین کاربرد دارد. (Catalini & Gans, 2016)
- **قراردادهای هوشمند:** ارزهای دیجیتال به‌ویژه اتریوم، امکان ایجاد قراردادهای هوشمند را فراهم می‌کنند که به‌طور خودکار شرایط توافق‌نامه‌های دیجیتال را بدون نیاز به واسطه اجرا می‌کنند. (Narayanan et al, 2016)

۱۱. وضعیت قانونی ارزهای دیجیتال در ایران

در ایران، وضعیت قانونی ارزهای دیجیتال هنوز شفاف نیست و نهادهای مختلفی بر نحوه استفاده از آن‌ها نظارت دارند. بانک مرکزی ایران استفاده از ارزهای دیجیتال را برای پرداخت‌های داخلی و خارجی ممنوع کرده است، اما استخراج ارزهای دیجیتال در برخی شرایط خاص مجاز است. این مسائل موجب ایجاد سردرگمی برای افرادی می‌شود که قصد استفاده یا سرمایه‌گذاری در ارزهای دیجیتال را دارند.

ارزهای دیجیتال با ویژگی‌های منحصر به‌فرد خود، تحولی عظیم در دنیای مالی ایجاد کرده‌اند. اگرچه مزایایی همچون امنیت، شفافیت و هزینه‌های پایین تراکنش‌ها برای این ارزها وجود دارد، چالش‌هایی مانند نوسانات شدید قیمت، مشکلات قانونی و تهدیدات امنیتی نیز وجود دارند که نیازمند توجه بیشتر است. ارزهای دیجیتال به‌ویژه در دنیای تجارت الکترونیکی و قراردادهای هوشمند کاربردهای گسترده‌ای دارند و پیش‌بینی می‌شود که در آینده نزدیک، پذیرش آن‌ها در سطح جهانی گسترش یابد.

چالش‌ها و راهکارها

- **مشکلات شرعی:** یکی از مهم‌ترین چالش‌ها در معاملات الکترونیکی، بحث غرر و جهالت است. برای رفع این مشکل، شفافیت کامل در ارائه اطلاعات درباره کالا یا خدمات الزامی است. (مکارم شیرازی، ۱۴۲۴ ق)

- **مسائل حقوقی:** نبود قوانین جامع برای معاملات دیجیتال می‌تواند مشکلاتی ایجاد کند. برای رفع این مشکل، تدوین مقررات بر اساس اصول فقهی و انطباق آن با شرایط روز ضروری است. (نجفی، ۱۳۷۵)
- **پیشرفت اجتهاد:** استفاده از روش اجتهاد پویا و تبیین مسائل نوظهور از سوی فقها، می‌تواند به حل بسیاری از چالش‌ها کمک کند. (مطهری، ۱۳۷۱)
- **چالش‌ها و راهکارهای معاملات دیجیتال:** معاملات دیجیتال به‌عنوان یکی از جنبه‌های نوین و پررونق اقتصاد جهانی، با چالش‌ها و مسائلی روبه‌رو است که در صورت عدم توجه به آن‌ها می‌تواند تأثیرات منفی بر کاربران، سیستم‌های اقتصادی و نظم اجتماعی داشته باشد. این چالش‌ها می‌توانند از جنبه‌های حقوقی، امنیتی و شرعی باشند. در این مقاله، چالش‌های حقوقی و شرعی در زمینه معاملات دیجیتال بررسی شده و راهکارهایی برای حل این مشکلات ارائه می‌شود.
- **چالش‌های حقوقی در معاملات دیجیتال:** معاملات دیجیتال که در بستر اینترنت و با استفاده از تکنولوژی‌های نوین مانند بلاک‌چین و ارزهای دیجیتال انجام می‌شود، با مشکلات حقوقی قابل توجهی مواجه است. این مشکلات به‌ویژه در زمینه حفاظت از حقوق مالکیت، شفافیت قراردادها و نظارت بر تراکنش‌ها وجود دارد. از جمله این چالش‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
- **مسائل مربوط به قراردادهای دیجیتال:** قراردادهای دیجیتال که در بستر اینترنت و به‌ویژه با استفاده از فناوری‌های بلاک‌چین یا قراردادهای هوشمند منعقد می‌شوند، برای بسیاری از کشورها هنوز از نظر حقوقی به‌طور کامل شفاف و مشخص نیستند. در بسیاری از کشورها، هنوز چارچوب‌های قانونی واضحی برای تنظیم و اعتبارسنجی قراردادهای دیجیتال وجود ندارد. این باعث ایجاد مشکلاتی در اثبات اعتبار قراردادها، اجبار به انجام تعهدات و شفافیت در معامله می‌شود. (Reed, 2020)
- **حفاظت از حقوق مالکیت دیجیتال:** یکی از بزرگ‌ترین مشکلات حقوقی در معاملات دیجیتال، حفظ و حمایت از حقوق مالکیت دیجیتال است. با وجود این‌که بسیاری از کشورهای جهان برای حفاظت از مالکیت معنوی، قوانین کپی‌رایت و علائم تجاری وضع کرده‌اند، در فضای دیجیتال مشکلات زیادی در مورد نقض حقوق مالکیت معنوی، کپی‌برداری غیرمجاز و استفاده از آثار دیجیتال بدون اجازه وجود دارد. (Gonzalez & Jackson, 2021)

• **نظارت و مقررات قانونی بر تراکنش‌های دیجیتال:** در معاملات دیجیتال، به‌ویژه در استفاده از ارزهای دیجیتال، مشکل نظارت و تأمین امنیت مالی وجود دارد. از آنجایی که ارزهای دیجیتال از فناوری‌های غیرمتمرکز استفاده می‌کنند، دولت‌ها و نهادهای نظارتی با مشکلاتی در زمینه کنترل این تراکنش‌ها روبه‌رو هستند. این باعث می‌شود که مشکلاتی مانند پول‌شویی، تأمین مالی تروریسم و دیگر جرایم مالی به‌راحتی در این فضا انجام شود. (Zohar & Bitton, 2021)

• **حریم خصوصی و حفاظت از داده‌ها:** یکی دیگر از چالش‌های حقوقی معاملات دیجیتال، حفظ حریم خصوصی کاربران است. بسیاری از داده‌های شخصی و اطلاعات مالی افراد در تراکنش‌های دیجیتال ذخیره می‌شود و در صورت عدم رعایت قوانین محافظت از داده‌ها، ممکن است این اطلاعات در معرض سرقت یا سوءاستفاده قرار گیرد. در بسیاری از کشورها قوانینی نظیر GDPR در اتحادیه اروپا برای حفاظت از داده‌ها وجود دارد، اما در کشورهای دیگر نظارت کافی بر این موضوع انجام نمی‌شود. (Mitchell & Hayes, 2021)

۱۲. راهکارهای حقوقی برای چالش‌های معاملات دیجیتال

برای حل این مشکلات حقوقی، برخی از راهکارها و پیشنهادات به شرح زیر هستند:

• **ایجاد چارچوب‌های قانونی شفاف برای قراردادهای دیجیتال:** ایجاد و تصویب قوانین ملی و بین‌المللی که قراردادهای دیجیتال را به رسمیت بشناسند، می‌تواند به رفع چالش‌های حقوقی در این زمینه کمک کند. این قوانین باید ویژگی‌های قراردادهای دیجیتال را تعیین کنند و شفافیت و اعتبار آن‌ها را تضمین نمایند. (Reed, 2020)

• **تقویت قوانین مالکیت معنوی در فضای دیجیتال:** دولت‌ها و نهادهای قانونی باید برای حفاظت از حقوق مالکیت معنوی در فضای دیجیتال تدابیر مؤثری اتخاذ کنند. این شامل تصویب قوانین جدید و ارتقای آگاهی عمومی در زمینه کپی‌رایت و حقوق دیجیتال است. (Gonzalez & Jackson, 2021)

• **تقویت نظارت و مقررات بر ارزهای دیجیتال:** کشورهای مختلف باید به‌طور هماهنگ نظارت دقیق‌تری بر تراکنش‌های دیجیتال و ارزهای دیجیتال داشته باشند. این نظارت باید شامل مبارزه با پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم باشد. ایجاد نهادهای نظارتی بین‌المللی می‌تواند در این زمینه کمک‌کننده باشد. (Zohar & Bitton, 2021)

- **تقویت قوانین حفاظت از داده‌ها:** برای حفاظت از حریم خصوصی و داده‌های شخصی کاربران، کشورها باید قوانین و مقرراتی مشابه GDPR را وضع و اجرایی کنند. این قوانین باید تضمین کنند که داده‌های شخصی افراد در تراکنش‌های دیجیتال حفظ شده و از دسترسی غیرمجاز جلوگیری شود. (Mitchell & Hayes, 2021)
- **چالش‌های شرعی در معاملات دیجیتال:** در کنار چالش‌های حقوقی، معاملات دیجیتال با مشکلات و چالش‌های شرعی نیز مواجه است که بیشتر در کشورهای با جمعیت مسلمان مورد توجه قرار دارد. در اینجا به برخی از این چالش‌ها اشاره می‌کنیم:
- **مفاسد ناشی از معاملات ارز دیجیتال:** بسیاری از ارزهای دیجیتال مانند بیت‌کوین و اتریوم در فقه اسلامی با تردید مواجه هستند، چراکه ماهیت غیرمتمرکز و ناشناسی دارند. در اسلام، انجام معاملات باید بر اساس اصول شفاف و اطمینان‌بخش باشد و در این زمینه، بعضی از معاملات ارزهای دیجیتال به دلیل نوسانات شدید قیمت و عدم شفافیت به‌طور کامل با اصول اسلامی سازگاری ندارند. (Alqahtani, 2020)
- **ریسک‌ها و عدم قطعیت در معاملات دیجیتال:** در معاملات دیجیتال، به‌ویژه در بازارهای ارزهای دیجیتال، عدم قطعیت و ریسک‌های زیادی وجود دارد. در اسلام، معاملات باید به‌طور واضح و بدون هرگونه گمان یا عدم اطمینان انجام شود. برخی از فقهایان به دلیل این‌که ارزهای دیجیتال دارای نوسانات شدید قیمت هستند، استفاده از آن‌ها را به‌عنوان ابزار معامله توصیه نمی‌کنند. (Ahmed & Ali, 2021)
- **قمار و غش در معاملات:** برخی از معاملات دیجیتال، به‌ویژه در بازار ارزهای دیجیتال، ممکن است به‌گونه‌ای باشد که مشابه قمار یا غش در معامله تلقی شود. این معاملات می‌توانند منجر به ضرر و زیان‌های غیرمنصفانه برای افراد شوند و در این راستا، با اصول فقه اسلامی که به جلوگیری از ضرر و زیان‌های غیرعادلانه تأکید دارند، در تضاد هستند. (Alqahtani, 2020)

۱۳. راهکارهای شرعی برای چالش‌های معاملات دیجیتال

- برای حل مشکلات شرعی در معاملات دیجیتال، راهکارهایی مانند موارد زیر پیشنهاد می‌شود:
- **پذیرش ارزهای دیجیتال با اصول شفافیت و انصاف:** برای برطرف کردن مشکلات شرعی، ارزهای دیجیتال باید مطابق با اصول شفافیت و انصاف اسلامی طراحی شوند. به‌طور خاص، استفاده از ارزهایی که دارای پشتوانه مشروع و شفاف هستند می‌تواند

مشکلات شرعی را برطرف کند. برای مثال، ارزشهای دیجیتال مبتنی بر طلا و نقره که به طور فیزیکی ارزش گذاری شده‌اند، می‌توانند برای معاملات اسلامی مورد قبول قرار گیرند. (Ahmed & Ali, 2021)

- محدودیت در استفاده از ارزشهای دیجیتال پرنوسان: توصیه به استفاده از ارزشهای دیجیتال با نوسانات کمتری که از نظر شرعی پذیرفته شده‌اند، می‌تواند به کاهش مشکلات شرعی کمک کند. این ارزشها باید از نظر اقتصادی پایدار باشند و از ویژگی‌هایی مانند سود ناعادلانه یا غش در معامله اجتناب کنند. (Alqahtani, 2020)
- ایجاد و توسعه قراردادهای هوشمند که مطابق با اصول فقه اسلامی هستند، می‌تواند به حل چالش‌های شرعی در معاملات دیجیتال کمک کند. این قراردادها باید منصفانه، شفاف و بدون ایجاد ضرر یا زیان برای طرفین باشند (Ahmed & Ali, 2021)

نتیجه‌گیری

معاملات الکترونیکی با وجود مزایای فراوان، چالش‌های شرعی و فقهی متعددی نیز به همراه دارند. با توجه به اصول فقه شیعه، رعایت شروط صحت معاملات و رفع ابهامات موجود می‌تواند به مشروعیت این نوع معاملات کمک کند. در نهایت، اجتهاد پویا و تفسیر اصول شرعی بر اساس نیازهای روز، نقشی کلیدی در انطباق فقه با شرایط نوین دارد. در این مقاله، به بررسی فقهی معاملات الکترونیکی و تطبیق آن‌ها با اصول شرعی پرداخته شد. در دنیای امروز که فناوری‌های نوین به سرعت در حال پیشرفت هستند، تأثیرات این تحولات بر حوزه‌های مختلف، از جمله اقتصاد و حقوق، اجتناب‌ناپذیر است. یکی از حوزه‌های مهم که با توسعه فناوری‌های دیجیتال دچار تحولات بنیادین شده، حوزه معاملات است. معاملات الکترونیکی به‌ویژه در قالب تجارت آنلاین، ارزشهای دیجیتال و قراردادهای هوشمند، پرسش‌های جدیدی را در زمینه تطابق با اصول شرعی مطرح کرده است. این تحولات باعث شده که نیاز به بررسی دقیق‌تری در زمینه تطبیق آن‌ها با فقه اسلامی احساس شود. در فقه اسلامی، اساس معاملات بر اساس اصولی همچون غبن (مخفی ماندن قیمت یا ویژگی‌های معامله)، ربا (سود غیر مشروع)، غش (فریبکاری)، ضرر و عدم شفافیت استوار است. معاملات الکترونیکی، از جمله آن‌هایی که از طریق اینترنت یا فناوری‌های دیجیتال مانند ارزشهای دیجیتال و بلاک‌چین انجام می‌شوند، در بسیاری از موارد با این اصول مواجه می‌شوند. به‌ویژه، در حوزه ارزشهای دیجیتال، مشکلاتی همچون نوسانات شدید قیمت، عدم شفافیت و مشخص نبودن پشتوانه‌های ارزش دیجیتال مطرح است. به همین دلیل، بسیاری از فقها به

دلیل نداشتن پشتوانه فیزیکی و نوسانات شدید، نسبت به این ارزها تردید دارند. با این حال، برخی از فقهای معاصر به‌ویژه در حوزه فقه اقتصادی، به دنبال تطبیق این تحولات با اصول فقهی بوده‌اند. این فقها معتقدند که در صورتی که ارزهای دیجیتال مطابق با اصول اسلامی طراحی شوند و از ویژگی‌هایی همچون نوسانات بی‌رویه اجتناب شود، می‌توانند برای انجام معاملات مورد استفاده قرار گیرند. به‌عنوان مثال، برخی ارزهای دیجیتال مبتنی بر دارایی‌های واقعی مانند طلا و نقره به‌عنوان ارزهای مشروع و شریعت‌پسند معرفی شده‌اند. این ارزها به‌ویژه به دلیل پشتوانه فیزیکی، می‌توانند از نظر شرعی قابل قبول باشند. با وجود آنکه در بسیاری از موارد می‌توان از دیدگاه فقهی به‌طور دقیق مشکلات معاملات دیجیتال را بررسی کرد، همچنان چالش‌های زیادی در این زمینه وجود دارد. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها، ماهیت غیرمتمرکز ارزهای دیجیتال است که می‌تواند به‌عنوان عاملی برای عدم شفافیت و قابلیت کنترل توسط دولت‌ها و نهادهای مالی تلقی شود. فقه اسلامی همواره به شفافیت و انصاف در معاملات تأکید دارد و معاملات با ارزهای دیجیتال ممکن است برخی از این اصول را نقض کنند. همچنین، پدیده‌های نظیر پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم که در بازار ارزهای دیجیتال مشاهده می‌شود، از نظر شرعی و قانونی مشکلات جدی ایجاد کرده است. علاوه بر این، قراردادهای هوشمند که به‌طور خودکار شرایط توافقات دیجیتال را اجرا می‌کنند، می‌توانند از نظر شرعی با مشکلاتی مواجه شوند. در فقه اسلامی، معاملات باید شفاف و واضح باشند و اجرای خودکار یک قرارداد بدون دخالت اراده آزاد طرفین ممکن است به‌عنوان نقض اصول بنیادی فقهی مانند اکراه (اجبار) یا غش (فریب) در نظر گرفته شود. با این حال، برای مقابله با چالش‌های شرعی موجود در معاملات دیجیتال، پیشنهادهای وجود دارد که می‌توانند این مشکلات را تا حد زیادی کاهش دهند. نخستین گام در این مسیر، نیاز به تعریف دقیق‌تری از ارزهای دیجیتال و مقایسه آن‌ها با ارزهای سنتی است. در این زمینه، نظریات فقهی مختلف وجود دارد که به تحلیل ارزهای دیجیتال بر اساس شریعت پرداخته‌اند. برخی از فقها معتقدند که ارزی که از پشتوانه مشروعی مانند طلا یا نقره برخوردارند، به‌ویژه اگر ویژگی‌های آن‌ها شفاف و قابل کنترل باشد، می‌توانند به‌عنوان ارزهای مشروع در نظر گرفته شوند. در کنار این، استفاده از قراردادهای هوشمند مطابق با اصول فقهی اسلامی، می‌تواند راه‌حل مناسبی باشد. به‌عنوان مثال، طراحی قراردادهای هوشمند که به‌طور شفاف و با رعایت اصول اسلامی تنظیم شده‌اند، می‌تواند راهگشای مشکلات فقهی در این زمینه باشد. این قراردادها باید حاوی تمامی شرایط لازم و منطبق بر اصول شریعت باشند تا از هرگونه سوءاستفاده یا غش جلوگیری کنند.

- پیشنهادات برای توسعه معاملات دیجیتال با تطابق بیشتر با اصول شرعی
- ایجاد استانداردهای شفاف و منطبق بر اصول شرعی در معاملات دیجیتال: یکی از اصلی‌ترین پیشنهادات این است که استانداردهای خاصی برای معاملات دیجیتال با توجه به اصول فقه اسلامی ایجاد شود. این استانداردها باید شفافیت، انصاف و عدم غبن را در معاملات تضمین کنند و از هرگونه خطرات ناشی از نوسانات شدید ارزهای دیجیتال جلوگیری کنند.
 - پشتیبانی از ارزهای دیجیتال مبتنی بر دارایی‌های واقعی: ارزهای دیجیتال که پشتوانه فیزیکی دارند، مانند ارزهایی که بر اساس طلا و نقره مبادله می‌شوند، می‌توانند به‌عنوان گزینه‌ای قابل قبول در فقه اسلامی در نظر گرفته شوند. این نوع ارزها می‌توانند به‌ویژه در کشورهای اسلامی که به‌دنبال توسعه اقتصاد دیجیتال هستند، به‌عنوان یک راهکار مناسب مطرح شوند.
 - آموزش و آگاهی‌سازی فقهی برای توسعه فناوری‌های نوین: آموزش و آگاهی‌سازی در زمینه تطبیق فناوری‌های نوین با اصول فقهی ضروری است. این آموزش‌ها باید در دانشگاه‌ها و مؤسسات دینی انجام شوند تا فقه‌پژوهان، فعالان اقتصادی و کارآفرینان با اصول و قواعد فقهی در معاملات دیجیتال آشنا شوند و از این طریق مشکلات شرعی و حقوقی موجود را کاهش دهند.
 - توسعه پلتفرم‌های قانونی و نظارتی برای ارزهای دیجیتال: در کنار توسعه ارزهای دیجیتال با پشتوانه‌های مشروع، نیاز به ایجاد پلتفرم‌های نظارتی و قانونی در کشورهای اسلامی وجود دارد. این پلتفرم‌ها باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که هم از نظر فقهی و هم از نظر حقوقی از رعایت اصول شریعت در معاملات دیجیتال اطمینان حاصل کنند.
- در نهایت، بررسی فقهی معاملات الکترونیکی نشان می‌دهد که اگرچه این معاملات در ابتدا ممکن است با چالش‌های شرعی و حقوقی مواجه شوند، با تدابیر و اقدامات مناسب می‌توانند با اصول فقهی سازگار شوند. یکی از اصلی‌ترین گام‌ها، ایجاد چارچوب‌های حقوقی و فقهی دقیق برای تنظیم این معاملات است. همچنین، استفاده از ارزهای دیجیتال مبتنی بر دارایی‌های مشروع، طراحی قراردادهای هوشمند مطابق با شریعت و توسعه پلتفرم‌های نظارتی و قانونی از جمله راهکارهایی است که می‌تواند به تطبیق بهتر این معاملات با اصول اسلامی کمک کند. در نهایت، توسعه فناوری‌های دیجیتال و استفاده از آن‌ها در چارچوب‌های شرعی می‌تواند به‌عنوان یک فرصت مهم برای رشد اقتصادی و پیشرفت در دنیای اسلامی مطرح باشد.

منابع

۱. اسکینی، ربیعا. (۱۳۸۵). حقوق تجارت، جلد اول (چاپ نهم)، تهران، انتشارات سمت.
۲. امامی، حسن. (۱۳۶۶)، حقوق مدنی، جلد اول، تهران، انتشارات اسلامیه.
۳. انصاری، مرتضی. (۱۳۷۵). کتاب المکاسب، قم، انتشارات دهقانی.
۴. حائری یزدی، مهدی. (۱۳۸۰). فقه و تکنولوژی. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
۵. صفایی، حسین. (۱۳۵۱). حقوق مدنی: تعهدات و قراردادها، جلد دوم، تهران، مؤسسه عالی حسابداری.
۶. کاتوزیان، ناصر. (۱۳۹۰). قواعد عمومی قراردادها، جلد پنجم (چاپ ششم)، تهران، شرکت سهامی انتشار.
۷. گرجی، ابوالقاسم. (۱۳۸۶). مقالات حقوقی، تهران، مؤسسه چاپ و انتشارات دانشگاه تهران.
۸. محقق داماد، سید مصطفی. (۱۳۸۹). قواعد فقه بخش مدنی، ج ۲ و ۷، تهران: انتشارات سمت.
۹. مطهری، مرتضی. (۱۳۷۱). اجتهاد و نوگرایی در فقه. تهران: انتشارات صدرا.
۱۰. مظفر، محمدرضا. (۱۳۷۰). اصول الفقه. قم: دفتر تبلیغات اسلامی.
۱۱. مکارم شیرازی، ناصر. (۱۴۲۴ ق). استفتانات جدید. قم: دارالفکر.
۱۲. موسوی خمینی، روح‌الله. (۱۳۷۹). البیع، ج ۵، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی.
۱۳. نجفی، محمدحسن. (۱۳۷۵). جواهر الکلام. قم: مؤسسه نشر جواهر.
۱۴. نراقی، محمد مهدی. (۱۴۱۷ ق). عوائد الایام، ج ۱، تهران: التابع لمکتب الإعلام الإسلامی.
1. Obeidat, B. (2020). E-commerce in Islamic Jurisprudence. Amman: Islamic Studies Press.
2. Ahmed, K. & Ali, M. (2021). Sharia-compliant cryptocurrency and digital transactions in Islamic finance. *Islamic Finance Review*, 18(2), 55-67.
3. Alqahtani, A. (2020). Sharia compliance and digital currencies: A legal and economic review. *Journal of Islamic Economics and Finance*, 14(3), 98-112.
4. Gonzalez, L. & Jackson, A. (2021). Intellectual property in the digital age: Protection and enforcement of digital assets. *International Journal of Technology Law*, 12(1), 51- 62.
5. Mitchell, A. & Hayes, T. (2021). Privacy laws in the digital age: Protection of personal data in the virtual marketplace. *Journal of Privacy Law*, 9(2), 67-80.
6. Reed, C. (2020). Digital contracts and the challenges of online agreements. *Journal of Internet Law*, 24(1), 22-35.
7. Zohar, R. & Bitton, Y. (2021). Legal and Regulatory Challenges of Digital Currencies. *International Journal of Financial Regulation*, 10(3), 42-56.